

عنوان مقاله:

بررسی نقش آموزش در پایداری زیست محیطی

محل انتشار:

اولین همایش اندیشه ها و فناوری های نوین در علوم جغرافیایی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

لیلا صفا - استادیار گروه ترویج، ارتباطات و توسعه روستایی دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان

نسرین منگلی - دانشجوی دکتری رشته ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه زنجان

رقیه بابایی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

یکی از ارکان اساسی توسعه پایدار در زمینه های مختلف، از جمله محیط زیست، آموزش می باشد. متخصصان و کارشناسان محیط زیست باید برنامه ریزی لازم و تصمیمات مناسب برای حفاظت از محیط زیست را از طریق آموزش همگانی برای سطوح مختلف اجتماعی اتخاذ نمایند. مشکلات زیست محیطی موجود در اغلب کشورها و استفاده بی رویه از منابع طبیعی، ضرورت آموزش زیست محیطی را به منظور برطرف نمودن این مشکلات، دوچندان کرده است. با آرایه آموزش، دانش و آگاهی افشار مختلف اجتماعی از عوامل تهدید کننده سلامت و ثبات محیط زیست و راهکارهای حفاظت از آن افزایش یافته و فرهنگ زیست محیطی و مشارکت مردم در حفظ منابع طبیعی و محیط زیست اطرافشان، گسترش میابد. در این صورت، نیازهای نسل های کنونی از منابع طبیعی موجود، برطرف می شود، ضمن آنکه بقا و پایداری محیط زیست تداوم می یابد و در نتیجه تحقق پایداری زیست محیطی امکان پذیر خواهد بود. با توجه به اهمیت موضوع هدف این مقاله توصیفی- مروری، بررسی جایگاه آموزش در پایداری زیست محیطی بود. در مجموع، نتایج حاصل از بررسی تاثیر آموزش در پایداری زیست محیطی، بیانگر آن است که محور اصلی فرایند توسعه پایدار، انسان می-باشد و بستر لازم برای فعالیت های انسانی، محیط زیست است. انسانها برای هرگونه فعالیت در زمینه محیط زیست، باید دانش و آگاهی لازم را داشته باشند تا سلامت محیط زیست برای نسل های آینده تضمین گردد و بدین ترتیب، دستیابی به پایداری زیست محیطی امکان پذیر شود.

کلمات کلیدی:

آموزش، پایداری زیست محیطی، فرهنگ زیست محیطی. مشکلات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/679564>

